

4. Treba li Direktivu Vijeća br. 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima tumačiti u smislu da se protivi pravnom propisu države članice poput članka 372. i narednih članaka ranijeg zakona o građanskom postupku koji vjerovniku omogućuje da zahtijeva ispunjenje tražbine koja proizlazi iz nepoštenih ugovornih odredbi time što on može izvršiti ovrhu na stvari opterećenoj založnim pravom putem prodaje nekretnine unatoč protivljenju potrošača i bez da je te ugovorne odredbe ispitao neovisni sud?
5. Može li postojanje odredbe u nacionalnom zakonodavstvu kao što je članak 120. Izvanredne uredbe br. 99 od prosinca 2006. o kreditnim institucijama i primjerenosti kapitala, koji priznaje karakter ovršne isprave ugovora o bankovnom zajmu, nanijeti štetu slobodi poslovnog nastana predviđenoj člankom 49. [UFEU-a], kao i slobodi pružanja usluga predviđenoj člankom [56.] UFEU-a s obzirom da ta odredba odvraća građane Europske unije od toga da se nastane u državi članici u kojoj bankovni ugovor, sklopljen s privatnom institucijom, ima istu vrijednost kao i sudska odluka koja je temelj za ovrhu?
6. U slučaju pozitivnog odgovora na prethodna pitanja, može li nacionalni sud po službenoj dužnosti isticati da takva isprava nema karakter ovršne isprave, na temelju čega se vrši prisilna ovrha tražbine sadržane u tom ugovoru?

<sup>(1)</sup> SL L 95, str. 29.

<sup>(2)</sup> SL L 133, str. 66.

---

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. veljače 2014. uputio Kúria (Mađarska) – Flight Refund Ltd  
protiv Deutsche Lufthansa AG**

**(Predmet C-94/14)**

(2014/C 142/30)

*Jezik postupka: mađarski*

**Sud koji je uputio zahtjev**

Kúria

**Stranke glavnog postupka**

*Tužitelj:* Flight Refund Ltd

*Tuženik:* Deutsche Lufthansa AG

**Prethodna pitanja**

1. Može li se u okviru postupka europskog platnog naloga podnijeti odštetni zahtjev zasnovan na članku 19. Montrealske konvencije?
2. Kada se radi o odštetnom zahtjevu zasnovanom na članku 19. Montrealske konvencije, jesu li, nakon pokretanja parničnog postupka uslijed prigovora tuženika, nadležnosti bilježnika – koji je izjednačen s nacionalnim sudom – koji je ovlašten izdati europski platni nalog i sudska nadležnost određene pravilima o nadležnosti predviđenima Uredbom (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uvođenju postupka za europski platni nalog <sup>(1)</sup> (u daljnjem tekstu: Uredba br. 1896/2006), Uredbom Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima <sup>(2)</sup> (u daljnjem tekstu: Uredba br. 44/2001), i/ili Konvencijom o ujednačavanju određenih pravila za međunarodni zračni prijevoz, sklopljenom u Montrealu 28. svibnja 1999. (u daljnjem tekstu: Montrealska konvencija)? U kojem odnosu stoje ta pravila o nadležnosti?
3. U slučaju da se primjenjuju pravila o nadležnosti predviđena Montrealskom konvencijom, može li tužitelj, čak i u nedostatku drugih poveznica, istaknuti svoj odštetni zahtjev pred sudom po svom izboru u jednoj od država ugovornica, ili sud pred kojim je podnio taj zahtjev mora biti mjesno nadležan na temelju postupovnih pravila njegove države članice?

S druge strane, kako (se) treba tumačiti pravilo o nadležnosti sadržano u Montrealskoj konvenciji koje upućuje na sud mjesta poslovanja prijevoznika u kojem je sklopljen ugovor?

4. Može li europski platni nalog koji je izdan protivno predmetu Uredbe ili od materijalno nenadležnog tijela biti predmet preispitivanja po službenoj dužnosti? Ili parnični postupak koji slijedi nakon prigovora mora biti u nedostatku nadležnosti završen po službenoj dužnosti ili na zahtjev?
5. U slučaju da je u postupku nadležan mađarski sud, moraju li se nacionalna postupovna pravna pravila tumačiti u skladu s pravom Unije i Montrealskom konvencijom, u smislu da nužno određuju barem jedan sud koji, čak i u nedostatku druge poveznice, obavezan donijeti odluku o meritumu parničnog postupka koji je pokrenut uslijed prigovora?

---

<sup>(1)</sup> SL L 399, str. 1.

<sup>(2)</sup> SL L 12, 16.1.2001, str. 1.

---

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. veljače 2014. uputio tribunal de grande instance de Nîmes (Francuska) – Jean-Claude Van Hove protiv CNP Assurance SA**

**(Predmet C-96/14)**

(2014/C 142/31)

*Jezik postupka: francuski*

**Sud koji je uputio zahtjev**

Tribunal de grande instance de Nîmes

**Stranke glavnog postupka**

Tužitelj: Jean-Claude Van Hove

Tuženik: CNP Assurance SA

**Prethodno pitanje**

Treba li članak 4. stavak 2. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima <sup>(1)</sup> tumačiti na način da pojam odredbe koji se odnosi na definiciju glavnog predmeta ugovora iz tog stavka obuhvaća odredbu iz ugovora o osiguranju kojoj je cilj osigurati preuzimanje obveza koje se duguju zajmodavcu u slučaju potpune nesposobnosti za rad zajmoprimca, koja isključuje mogućnost da se osiguranik koristi tim jamstvom ako se utvrdi da se sposoban baviti djelatnošću za koju se ne prima naknada?

---

<sup>(1)</sup> (SL L 95, str. 29) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

---

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2014. uputio Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – SMK Kft. protiv Nemzeti Adó és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó és Vámhivatal**

**(Predmet C-97/14)**

(2014/C 142/32)

*Jezik postupka: mađarski*

**Sud koji je uputio zahtjev**

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

**Stranke glavnog postupka**

Tužitelj: SMK Kft.

Tuženici: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal